

# ЯК ЖИВ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОД.

(Коротка історія України).

## I. Де живуть Українці і кільки їх.

Як піде наш чоловік, скажемо з Харківщини в Полтаву, а тоді в степи на заробітки, аж до Херсона та Одеси, то скрізь він зустріне своїх людей, що так говорять як і він. Нехай він звернеться назад, піде Київщиною, Волинню, Поділлям, Чернігівщиною, — знову скрізь він побачить, що робочі люди говорять такою мовою, як і він. Де-неде мови в чомусь відміна буде, а то все однаково — вистібно зовсім то того, як отут написано. Отож та всім сім просторі живе все один наш народ.

Земля, на якій він живе, зветься Україна, а народ зветься Українці, і говоримо українською мовою.

Земля наша Україна велика. Починається вона від Карпатських гір та іде аж до Дону та з північного краю починається від синьких лісових болот — по річці Прип'яті, та тягнеться геть аж до Чорного моря. По цій землі течуть гарні і великі ріки: найбільша Дніпро, відтак Дністер, Буг, Південь, Кубань та інші. Південні краї нашої землі обмиває Чорне Море. Є тут багато великих і малих міст: найгодованішіє і найкраще — Київ над Дніпром, відтак Львів, Чернівці, Кам'янець, Житомир, Чернігів, Харків, Подільва, Катеринослав, Херсон, Одеса, Катеринодар та багато інших. Усього землі нашої України 13 з половиною тисячів квадратних миль, або, як простіше сказати, — коло 70 мільйонів фадеч. Народу українського живе на тій землі більше як 31 мільйонів.

Земля українська хоч уся при куні, та поділена між двома царствами. Найбільша частина її під Росією, і живе на російській Україні 27 мільйонів нашого народу в отсих вісьмох губерніях: Чернігівській, Київській, Полтавській, Харківській, Катеринославській, Херсонській, Волинській, Подільській та в частинах ще одних одинадцятих губерній: Таврійської, Басарабської, Люблінської, Сідлецької, Гродненської, Мінської, Курської, Боронізької, Донської, Ставропільської та Кубанської.